บทที่ 6
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยทั้ง 5 ด้านที่ทำการศึกษา ได้แก่ กำลังการกำของมือข้างถนัด ความมั่นคงในการทรงท่า การรับความรู้สึกของมือและนิ้ว สหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง ความคล่องแคล่วในการใช้มือ มีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$ โดยมี 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานการเขียน ในระดับสูง คือ สหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง ($r = 0.63$) และความคล่องแคล่วในการใช้มือ ($r = 0.62$) มี 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานการเขียนในระดับปานกลาง คือ ความมั่นคงในการทรงท่า ($r = 0.55$) และการรับความรู้สึกของมือและนิ้ว ($r = 0.51$) ส่วนกำลังการกำมือของมือข้างถนัดมีความสัมพันธ์กับทักษะพื้นฐานการเขียนในระดับพอใช้ ($r = 0.37$) (ตารางที่ 7)

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะพื้นฐานการเขียนในเด็กดาวน์ซินโดรมที่ทำการศึกษามากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 6.88$, $p < 0.001$) คือ ความคล่องแคล่วในการใช้มือ (เบต้า เท่ากับ 0.33) รองลงมาตามลำดับจากมากไปน้อย คือ กำลังการกำมือของมือข้างถนัด (เบต้า เท่ากับ 0.26) สหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง (เบต้า เท่ากับ 0.24) ความมั่นคงในการทรงท่า (เบต้า เท่ากับ 0.16) และการรับความรู้สึกของมือและนิ้ว (เบต้า เท่ากับ 0.01) (ตารางที่ 11)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเปลี่ยนแบบประเมินที่ใช้วัดความสามารถพื้นฐานด้านสหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง เป็นแบบประเมินที่ง่ายต่อการศึกษาในเด็กดาวน์ซินโดรม เนื่องจากแบบประเมินที่ใช้วัดความสามารถพื้นฐานด้านสหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินมาตรฐาน Bruininks - oseretsky test of motor proficiency (Bruininks, 1978) ข้อที่ 8 ข้อย่อยที่ 4 เกมร้อยลูกปัด เป็นแบบประเมินที่ยากเกินความสามารถของเด็กดาวน์ซินโดรมที่ทำการศึกษา ซึ่งถึงแม้จะมีความเหมาะสมในการใช้ประเมินเด็กปกติที่มีอายุ 5 ปีขึ้นไป แต่เด็กดาวน์ซินโดรมในการศึกษานี้ มีพัฒนาการด้านสหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้างล่าช้ากว่าเด็กปกติ เด็กดาวน์ซินโดรมที่เป็นประชากรในการศึกษานี้มีอายุ 5 - 9 ปี แต่มีพัฒนาการล่าช้ากว่าเด็กปกติประมาณ 2 ปี (Pueschel, 2001) ซึ่งประมาณได้ว่าเด็กดาวน์ซินโดรมในการศึกษานี้จะมีอายุเพียง 3 – 6 ปีเท่านั้น ทำให้ผลการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ประเมินในหัวข้อนี้ เด็กดาวน์ซินโดรมที่ทำการศึกษาทำคะแนนได้น้อย ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกใช้แบบทดสอบด้านสหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้างให้เหมาะกับความสามารถของเด็กดาวน์ซินโดรม

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสร้างโปรแกรมส่งเสริมทักษะพื้นฐานการเขียนในเด็กดาวน์ซินโดรม โดยอาศัยความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นพื้นฐานในการสร้างโปรแกรมเพื่อการบำบัดเด็กกลุ่มนี้ต่อไป

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อทักษะพื้นฐานการเขียนในเด็กดาวน์ซินโดรม นอกจากความมั่นคงในการทรงท่า การรับความรู้สึกของมือและนิ้ว สหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง ความคล่องแคล่วในการใช้มือ และกำลังการกำมือของมือข้างถนัด เนื่องจากเมื่อนำปัจจัยทั้ง 5 มาเข้าสมการถดถอย สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของทักษะพื้นฐานการเขียนในเด็กดาวน์ซินโดรมที่ทำการศึกษาได้เพียง 53 % โดยประมาณ ดังนั้นจึงควรหาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อทักษะพื้นฐานการเขียน เพื่อให้ทราบว่า 47 % ที่เหลือของทักษะพื้นฐานการเขียนในเด็กดาวน์ซินโดรมที่ทำการศึกษาวิจัย จะมีการเปลี่ยนแปลงด้วยปัจจัยใดอีกบ้าง เพื่อช่วยให้การบำบัดเด็กดาวน์ซินโดรมมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

4. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยด้านความมั่นคงในการทรงท่า การรับความรู้สึกของมือและนิ้ว สหสัมพันธ์การเคลื่อนไหวของมือทั้งสองข้าง ความคล่องแคล่วในการใช้มือ และกำลังการกำมือของมือข้างถนัด รวมทั้งทักษะพื้นฐานการเขียนในกลุ่มตัวอย่างเด็กไทยที่เป็นเด็กปกติอายุเท่ากัน เพื่อเทียบค่าที่ได้ว่าต่างกันมากน้อยแค่ไหน เป็นการหาค่ามาตรฐานหรือค่า norm ในเด็กปกติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากพอ เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาทางกิจกรรมบำบัดในประเทศไทย ด้านการฝึก หรือการให้โปรแกรมการบำบัดแก่เด็กดาวน์ซินโดรม เพื่อให้มีความสามารถใกล้เคียงเด็กปกติมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved